

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.220 van 2 juli 2013
in de zaak A. 207.398/X-15.286.**

In zake : Stefaan NOLLET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart De Becker
 kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
 Loofstraat 39
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
2. Rudhy DEMEYERE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ivan Lietaer
 kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
 President Rooseveltplein 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 en
 eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Alain Oosterlynck
 kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
 Koning Leopold I-straat 1, bus 3

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 20 december 2012, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2012/0489 van 21 november 2012 van de vierde kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 14 januari 2013.

De tweede verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft ten aanzien van de eerste verwerende partij een toelichtende memorie en ten aanzien van de tweede verwerende partij een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 juni 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart De Becker, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Frank Vanden Berghe, die loco advocaten Ivan Lietaer en Alain Oosterlynck verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de tweede verwerende partij tot vernietiging van het besluit van 19 januari 2012 van de eerste verwerende partij gegrond en beslist dat de kosten van het beroep ten laste komen van de eerste verwerende partij en de kosten van de tussenkomst ten laste van de verzoeker.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 19 januari 2012 willigt de eerste verwerende partij het administratief beroep van de verzoeker tegen het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Menen van 12 september 2011 in en verleent zij aan de verzoeker een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een tuinafsluiting.

IV. Onderzoek van de cassatiemiddelen

Uiteenzetting van het enig middel

5. De verzoeker voert de schending aan van artikel 10, § 1, 5° van het Vlaams decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB).

De verzoeker betoogt dat het bestreden arrest “alleen handelt over de constructies die noodzakelijk zijn en niet over de constructies die verenigbaar zijn met de functies van de o[e]verzone” waardoor het “niet [oordeelt] of de aangevraagde constructie al dan niet verenigbaar is met de functies van de o[e]verzone” terwijl “[o]m te oordelen dat het besluit van de deputatie in strijd is met artikel 10 § 1, 5° [...] niet alleen [moet] worden vastgesteld dat de constructie niet noodzakelijk is voor het beheer [...] van het oppervlaktewaterlichaam, voor het vervullen van de functie of de functies die werden toegekend aan het oppervlaktewaterlichaam, van werken van algemeen belang, maar ook dat de constructie niet verenigbaar is met de functie of de functies van de o[e]verzone” en de verzoeker heeft aangevoerd voor de RvVb dat “[d]e afsluiting waarvoor vergunning is verleend [...] ook verenigbaar [is] met de functies die de oeverzone rond de oude Leiearm vervult”.

Beoordeling

6. Artikel 10, § 1, 5° DIWB bepaalt wat volgt:

“In de oeverzones gelden ten minsten de volgende bepalingen :
[...]

5° er mogen geen nieuwe bovengrondse constructies worden opgericht, met uitzondering van die constructies die noodzakelijk zijn voor het beheer van het oppervlaktewaterlichaam, voor het vervullen van de functie of de functies die werden toegekend aan het oppervlaktewaterlichaam, van werken van algemeen belang en van de constructies die verenigbaar zijn met de functie of de functies van de oeverzone”.

7. De RvVb oordeelt als volgt:

“4.

Uit de feitenuiteenzetting blijkt dat het gevraagde het oprichten van een afsluiting betreft, met als enige functie het bouwperceel af te sluiten ten aanzien van het buurperceel, en dat de afsluiting voor ‘de laatste 7 meter’ zou worden geplaatst op het talud van de oude Leiearm.

Uit de toelichting [...] blijkt dat alle bouwwerken en vaste inrichtingen op de oppervlakte van de oeverzone moeten worden vermeden. De uitzonderingen op die regel dienen derhalve op een beperkte wijze geïnterpreteerd, hetgeen overigens ook blijkt uit dezelfde toelichting.

Het gevraagde heeft geen enkel uitstaans met een mogelijke functie van de betrokken oeverzone en kan in het licht van het voorgaande niet beschouwd worden als een constructie die bij wijze van uitzondering kan worden toegelaten op grond van artikel 10, § 1, 5° van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Het bestreden besluit is derhalve in strijd met artikel 10, § 1, 5° van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond”.

8. Door te oordelen dat “[h]et gevraagde [...] geen enkel uitstaans [heeft] met een mogelijke functie van de betrokken oeverzone en [...] niet [kan] beschouwd worden als een constructie die bij wijze van uitzondering kan worden toegelaten op grond van artikel 10, § 1, 5°” DIWB, toetst de RvVb “[h]et gevraagde” aan alle uitzonderingsmogelijkheden in de voormelde bepaling.

Het middel mist feitelijke grondslag.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust